

Když přijdou chvíle jaký znáš, jako v poušti klopýtáš,
je bůhví kolik nadějí a vzpomínek co zahřejí,
v nich rád se vracíš domů, tak věř si u sta hromů
a trápení svý jednou rozmotáš.

Když přijdou chvíle loučení, bouře život promění,
je vzácná každá hodina, když vítr vát už začíná.
Mámě píšeš z války a psaní do obálky
s rozechvěním v srdci zastrčíš.

Ať plují mraky tisíc mil, nový svět jsi objevil,
má cenu každých svítání jen pláč se skryje do dlaní.
Stárneš v týchle válce a kreslíš na obálce,
čtyřlístek, co zbejvá pro štěstí.

Chceš zpátky letět nebo plout a někde v trávě procitnout,
vždyť všechno jednou konec má a další cesta začíná.
Letět zpátky domů, kde znáš i stíny stromů
a celej den si s dětmi můžeš hrát
a celej den si s dětmi můžeš hrát.